

Sygn. akt V CSK 305/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa J. R.
przeciwko [...] Zespołowi Szpitali z siedzibą w O. i Towarzystwu Ubezpieczeń
[...] S.A. z siedzibą w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej [...] Zespołu Szpitali z siedzibą w O.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany [...] Zespół Szpitali z siedzibą w O. uzasadnił wniosek o przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą rozstrzygnięcia dwóch zagadnień prawnych: a) jak należy rozumieć użyte w art. 442 k.c. pojęcie „dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie”, b) od jakiej chwili powinny być zasądzone odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia pieniężnego. Ponadto pozwany powołał się we wniosku na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej.

Tak umotywowany wniosek strony pozwanej nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a oba wskazane we wniosku zagadnienia nie mają takich cech. Pojęcie „dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o szkodzie, było już wielokrotnie przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego. Zajęte w zaskarżonym wyroku stanowisko, że w przypadku chorób i uszkodzeń ciała dowiedzenie się o szkodzie w rozumieniu interpretowanego zwrotu zakłada zdanie sobie sprawy z następstw choroby lub doznanego uszkodzenia ciała, pozostaje w zgodzie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego (zob. oprócz orzeczeń cytowanych w zaskarżonym wyroku na s. 31 jeszcze np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 grudnia 2004 r., IV CK 328/04). Podobnie kwestia właściwego określenia w wyroku dnia początkowego należnych odsetek za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia pieniężnego była już przedmiotem

wyjaśnień Sądu Najwyższego, zaś zasądzenie odsetek na rzecz powódki od dnia poprzedzającego dzień wyrokowania pozostaje w zgodzie z tymi wyjaśnieniami; zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2011 r., I CSK 243/10, wskazujący, że terminem, od którego należą się odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia za krzywdę, jest - w zależności od okoliczności sprawy - dzień poprzedzający wyrokowanie o zadośćuczynienie lub dzień tego wyrokowania

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym tej przesłanki, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia przepisów prawnych powołanych w punktach I i II skargi.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.